

domekako kontuak

• MIKEL ARAMENDI •

Almunia, aldrebestuta

Aldrebestuta amaitu da Almuniaarentzat hain ederki hasitako astea: aurkarien hutsegiteak eta fortunaren opariak enpaztu ez ezik gaintitu egiten dizkionte etxeko tunanteen zorrek. Euforiaren atarian zegoen astearte arratsean zerrendaburu sozialista; 72 ordu geroago, Almunia *missing* zegoen bere atzetik zebiltzan kazetari guztientzat. Argi zegoen nahiago zuela isilik egon.

Eta, noski, mudantzaren zergatia ez zetzan ostegunean CISek argitaratutako inkestaren emaitzetan. Fida-garriak balira ere (eta inork ez ditu itsu-itsuan onartu), ez lirateke txarrak sozialistentzat. Orduan? Hauteskundetarako geratzen diren hiru hilabete hauetako ildoak laburbilduta ikusi ditugula astebetean, besterik ez.

Huskeria kaskarragoak ez aipatzearren, Telefonicareen itsusikerien matazan gero eta endredatuago jarraitu du gobernuak: legalitatea eta iritzi publikoa ez dira lerro paraleloak, eta ikaragarri trakets ari dira jokatzeko popularrak honelako nahaspilo gehienetan. Baina baldarkeria hori hutsa da Garzonek erakutsi duenaren aldean: inork ez daki ziur zer lortu nahi zuen superrepaileak F. Gonzalezen etorkizuna Gorenaren eskuetan ipiniz, baina argi dago zer lortu duen berehalakoan: haren ukiezintasuna berrestea.

Testuinguru honekin, erlaxatuta eseri zen Almunia asteartean Xabier Arzalluzekin bazkalorduan. Atarian



J.J. GUILLEN / EFE

Joaquín Almunia eta Xabier Arzalluz, aste honetan egin duten bazkari-bilera hasi aurretik.

zuten kazetari-saldoak adierazten zuen bilerak sortutako jakimina, protagonisten espektatibekin batere ados ez zetorrena (ondotxo zekiten biek hauteskundeak iragan arte ezin dela ezer finkatu: bideak berriz ireki eta harremana bizkortuta edukitzea besterik ezin dela orain), baina ebidentzia

politikoaren kumea zena: gauzek ezingo dute honela jarraitu luzaro. Batez ere 2000. urteko martxotik aurrera. Jose Maria Aznarrek Bilbon euskal enpresariei eskainitako mezu monokordea —eta ordainetan jasotako gaztigu presatsua— bertatik bertara zeuden.

Polizioen pertsegizalea

Euren itsasontzietan etor daitezkeen polizoiengatik kapitainei isun izugarriak (etorkin bakoitzari Lehen Munduan bizimodua segurtatzeko behar baino gehiagokoak) ezarrita ere tantakada agortzen ez delako, gisako *azkar-keria* bat bururatu bide zaio ohiko ministroari: osasun arazoaren aitzakian, ontziak portuetan luzaroago egonaraztea. Isuna baino garestiagoa bailitzaieke! Nazioarteko usadio eta medikuen deontologiaren aurkakoa izateaz gain. Zergatik ez ote die argiro eskatzen itsasora bota ditzatela beti?

begi-zeharka

• ANDONI EGAÑA •

Gorka Knörr

«Guztiok anaiak gara»

Jesukristoren adinean paseek eta kristoren sasoia joandakoei ongi gogoratuko dizue kantari antiparradun haren abizena esaterakoan zenbat kalapita sortzen zitzaigun. «Konor» zela zioen zenbaitek; «Kener» ahoskatzen zuten beste askok. Eta izan, nor zen.

Araba Gasteiz baino ez zenean, Gasteiz Vitoria, eta Vitoria militarren eta abadeen herri, Araban bagarela katatzen ikasi genuen, «ai Araba!» hasperen egiten, zaspigarren alabaz gogoratzen, tirikita uki-ka hiru ta lau zapki direla zenbatzen genuelarik. Badiogu zorrik asko Gorkari gure belaunaldikook.

Isildu egin zen gero; hiru eleek eutsi zioten gehienbat kantuari, Lertxundi, Laboa eta Letek, gainerakoek nerabazaroko oroimen printza asko utzi badigute ere. Poxpoloarteko egunak ziren haiek.

Gerora ez dakit zein Aurrezki Kutxari edo Aseguru etxeri lotua agertu zen Gorka. Eta zin egiten dut «ez dakit zein» hori ez dela propaganda musutrukekoa saihestu nahia; ni beti izan naiz txarra Aurrezki Kutxen izenak-eta gogoan hartzen. Kooperatiben arloan zer-



bait. Eta Saski Baskonian ere bazuen parte. Gure tristurarako kantaria urtuz joan zen eta enpresa-gizona agertuz.

Zangotik katea

Sozialistek martxoan hauteskundeak irabazi edo/eta gobernu osoa dezaketela bazen astearte gaueko irudipena, 72 ordu geroago garbi zegoen zangotik kate boladun horietako bat daukala egin beharko duela Almunia hauteskontzietarainoko lasterketa. Diru berezien ebasketaren auziak aurrera egin du (Lasa-Zabalaren kasuaren jui-zioa amaitzen denerako), eta Luzon fiskalaren salakuntza etsigarria da, indargabetzen zaila izango delako.

Almuniaarentzat, ordea, etsigarriagoa izango zen auzipetuen erreakzioa: partiduen interesak eta berenak ez dituzte aldebanatu nahi izan, hauteskunde aurreko abagune erabakior honetan ere. Guztiz alderantziz, Barrio-nuevo eta abarrek Ferrazko egoitza erabili dute euren zipriztingailua entxufatzeko, prezeski Errege-etxearekin behar ziotenean. Edozein zentrismen —eta Almunia kanpaina arduradunen— espanturako.

Baina Vera, Barrio-nuevo eta gainerakoek ondotxo dakite auzi honetan ez dutela zer eginik iritzi publikoari dagokionean. Indarrez, txantaiaren bortsaz, bakarrik lor dezakete trantze honetan bazter emanda ez geratzea. Edo, okerragoa litzaiekeena, sozialismoaren *garbikuntza*ren sutegi elektoralen erregai izaten ez amaitzea.

Eta Biblia nahiko aldrebes gogoratzen badute ere, askoren ustelkeriak eta itsusikeriak oso zuzen eta zehazki gordeta dituzte. Honelakoetarako.

Politikan ere bazebilen zerbait. Lehendakartzaren bozeramaile ere izan zen garai batean. Azken boladan ordea, zerbait baino gehiago nabarmentzen hasia zegoen, joan den asteburuan bere presentziak eztanda egin duen arte. Garaikoe-txeak bere kargua uztean Begoña Erraztiarekin batera helduko dio EAren gidaritzari lanari idazkari nagusiaren postutik. Ez dauka lan samurra. Batetik alderdiaren zartatuak begibistakoak izan direlako. Bestetik gero eta gaitzagoa delako muturrera jotzen ez duen alderdi batek bere lekua aurki dezan. Eta azkenik, Garaikoe-txea ere nor zelako. Bagenekien. Baina joan zen asteburuko irudi bat geratu zait begi-ninietan. Iruñean Garaikoe-txeak bere ezezkoa aurkeztu eta oholtzatik behera egin zuenean emakume adintsu bat hurbildu zitzaion negar batean. «Carlos!, Carlos!» egin zion erregu: «no me hagas esto!».